

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a paisprezecea după Rusalii

Sâmbătă, 8 septembrie: *Nașterea Maicii Domnului*

Înflorit și sfințit tâlcuindu-se Nazaretul, cu taină pe tine te-au arătat Fecioară, cea înflorită cu frumusețea fără de asemănare și împodobită cu felurimea darurilor Prea Sfântului Duh. De a ta gândită și simțită frumusețe foarte minunându-ne, cu nevrednicie îndrăznim a te lauda așa:
 Bucură-te, floarea darurilor cea înflorită și frumusețea cea fără asemănare;
 Bucură-te, Fecioara cea împodobită cu sfințenia nemuritoare;
 Bucură-te, floare care din tulpină uscată ai înflorit;
 Bucură-te, ceea ce cu darurile Preasfântului Duh ai înflorit;
 Bucură-te, floarea care ai covârșit toate florile raiului cu frumusețea ta;
 Bucură-te, floarea darurilor cea prea aleasă;
 Bucură-te, Fecioară peste care Duhul lui Dumnezeu s-a odihnit;
 Bucură-te, Fecioară preasfântă și preafrumoasă;
 Bucură-te, floare duhovnicească, cea care ai împodobit pământul;
 Bucură-te, Fecioară care ai fost aleasă de Mirele-Cuvântul;
 Bucură-te, floare care cu slavă nemuritoare pururea înflorești;
 Bucură-te, Fecioară ceea ce covârșești cu frumusețea cea duhovnicească cerurile;
 Bucură-te, dumnezeiască Pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria și mântuirea a toată lumea!

din Acatistul Nașterii Maicii Domnului

Evangelia Duminicii a paisprezecea după Rusalii (Pilda nunții fiului de împărat)
 Ev. Matei 22, 2-14

Împărăția Cerurilor asemănatu-s-a omului împărat care a făcut nuntă fiului său. Și a trimis pe slugile sale ca să cheme pe cei poftiți la nuntă, dar ei n-au voit să vină. Iarși a trimis alte slugi, zicând: spuneți celor chemați: iată, am pregătit ospățul meu; juncii mei și cele îngrășate s-au junghiat și toate sunt gata. Veniți la nuntă. Dar ei, fără să țină seama, s-au dus: unul la țarina sa, altul la neguțătoria lui; iar ceilalți, punând mâna pe slugile lui, le-au batjocorit și le-au ucis. Și auzind împăratul de acestea, s-a umplut de mânie și trimițând oștile sale, a nimicit pe ucigașii aceia și cetății lor i-au dat foc. Apoi a zis către slugile sale: Nunta este gata, dar cei poftiți n-au fost vrednici. Mergeți, deci, la răspântiile drumurilor și pe câți veți găsi, chemați-i la nuntă. Și ieșind slugile acelea la drumuri, au adunat pe toți câți i-au găsit, și răi și buni, și s-a umplut casa nunții cu oaspeți. Iar intrând împăratul ca să privească pe oaspeți, a văzut acolo un om care nu era îmbrăcat în haină de nuntă. Și i-a zis: Prietene, cum ai intrat aici fără haină de nuntă? El însă a tăcut. Atunci împăratul a zis slugilor: Legați-l de picioare și de mâini și aruncați-l în întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Căci mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

Fericit este pântecul care a purtat pe Hristos

La sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului, ca și la celelalte sărbători închinat Născătoarei de Dumnezeu, la Sfânta Liturghie, se citește acest fragment evanghelic:

În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie cu numele Marta L-a primit în casa ei. Și ea avea o soră ce se numea Maria, care, așezându-se la picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui. Iar Marta se silea cu multă slujire și, apropiindu-se, a zis: Doamne, oare nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i, deci, să-mi ajute. Și răspunzând, Domnul i-a zis: Marto, Marto, te îngrijești și pentru multe te silești, dar un singur lucru trebuie: căci Maria partea cea bună și-a ales, care nu se va lua de la ea. Și, când zicea El acestea, o femeie din mulțime, ridicând glasul, I-a zis: Fericit este pântecul care Te-a purtat și fericit este pieptul la care ai supt! Iar El a zis: Așa este, dar fericiți sunt și cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pe el. (Ev. Luca 10, 38-42; 11, 27-28)

Poposind Mântuitorul în casa lui Lazăr, surorile acestuia, Marta și Maria, se manifestă ca gazde primitoare, dar fiecare într-un mod specific, cu totul diferit: Sora cea mare, Marta, grijulie și preocupată, s-a dedicat mult în a pregăti așa cum se cuvine un ospăț în cinstea venirii Mântuitorului în casa lor; cea mai mică, Maria, s-a așezat la picioarele Mântuitorului și sorbea cu tot sufletul orice cuvânt rostea Învățătorul.

Poate că atitudinea lor ar fi rămas neobservată, dacă cea mare, Marta, nu ar fi cerut Mântuitorului să așeze lucrurile în ordine, să stabilească care sunt prioritățile. În definitiv, și una și cealaltă s-au arătat foarte atente față de oaspetele venit în casa lor, dar în mod diferit: una îl cinstea ascultându-L, cealaltă nu mai era preocupată în a-L asculta, ci în a pregăti, a arăta ce poate ea face în cinstea oaspetului.

Amândouă modalitățile da a arăta atașamentul față de Dumnezeu sunt la fel de bune. Fie că te străduiești din răputeri să faci ceea ce tu consideri că ar fi bineplăcut lui Dumnezeu, fie că ești mai puțin activ, dar atent ascultător față de cuvântul lui Dumnezeu, El îți va înțelege gestul. Totuși, Mântuitorul iată că pare a da dreptate doar uneia dintre părți: *Marto, Marto, te îngrijești și pentru multe te silești, dar un singur lucru trebuie: căci Maria partea cea bună și-a ales, care nu se va lua de la ea* (Luca 10, 41-42).

Adică puse față în față, lucrarea faptelor bune și contemplarea lui Dumnezeu, Mântuitorul pare a indica viața contemplativă, care pune mai bine în valoare calitatea relației noastre cu Dumnezeu sau mai bine zis rostuirea vieții noastre. Și atunci ce să facem?! Să le lăsăm pe toate de izbeliște și să fugim în pustie pentru a ne dedica lui Dumnezeu cu tot sufletul?!

Cu siguranță nu vrea aceasta Mântuitorul Iisus Hristos. El Însuși spune: *Tatăl Meu până acum lucrează; și Eu lucrez* (Ioan 5, 17). El este Cel Care în Pilda talanților arată că oamenii trebuie să își pună în valoare calitățile lor, să lucreze, chiar să neguțătorească pentru a câștiga cât mai mult înaintea lui Dumnezeu.

Așadar, probabil că mai este o parte bună a Mariei, poate tăcerea ei, ascultarea smerită. Ea nu și-a criticat sora că era prea ocupată de cele materiale. Ar fi putut să ceară Mântuitorului, așa cum a făcut sora sa, și să îi spună: "Doamne, spune surorii mele să nu mai zdrăngănească atâta prin bucătărie și să pregătească ospățul, ci să vină aici să se bucure de faptul că ești în casa noastră".

Este aceasta o parte bună care într-adevăr este subliniată de Mântuitorul atunci când spune: *Nu judecați, ca să nu fiți judecați* (Matei 7,1). Fiecare are în viața lui și părți bune și părți rele, dar tu, așa cum ne spune Sfântul Vasile cel Mare, să fii precum albina, să culegi nectarul din toate florile, iar la final, să faci tu mierea, care să îi îndulcească și pe alții.

Iată, un astfel de exemplu ne oferă Sfânta Fecioară Maria, care a trăit în viața aceasta ca om simplu și nu a așteptat niciodată ca cineva să îi vorbească despre calitățile sale. Tocmai această smerenie a făcut să fie „mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii” Mântuitorul Iisus Hristos, ca Fiu al lui Dumnezeu din veci, a luat trup omenesc prin zămislire de la Duhul Sfânt în trupul Fecioarei Maria. De aceea, Sfânta Fecioara Maria mai este numită și biserică a Fiului lui Dumnezeu, pentru că trupul ei s-a făcut biserică pentru Dumnezeu. Și prin asociere, Biserica și astăzi păstrează această linie a pururea Fecioarei Maria care ocrotește pe Hristos în sânul ei și Îl oferă lumii așa cum este reprezentată Sfânta Fecioară Maria în iconografie, înfățișându-și Pruncul lumii.

Strigătul femeii anonime care fericește pe Fecioara Maria pentru că a născut pe Hristos, răsună și azi în imnele ortodoxe, care o numesc „Cea pururea fericită lși prea nevinovată Maica Dumnezeului nostru”

Pr. Mihai Mărgineanu

Scurt jurnal de pelerinaj cu gânduri de pus la inimă (partea a doua)

...Să fie pelerinajul o simplă excursie, o simplă călătorie ? Fiecare își atârnă de postura de pelerin nădejdi și gânduri, rugăciuni și eforturi personale, cu convingerea că Dumnezeu va umple cu binecuvântări paharul nevoilor noastre. Plecăm în pelerinaj din variate și binecuvântate motive. Vrem, fie doar și pentru o zi, să ne detașăm de zburciumul vieții, să ne regăsim, să aflăm mai bine cine suntem, să socializăm, să cunoaștem și alte chipuri...să ne maturizăm în credință.

Pelerinajul organizat de Parohia Toma Cozma în data de 21 august ne-a oferit posibilitatea să cercetăm împreună zece mănăstiri cu un grup de 31 de credincioși, păstoriți de Parintele Mihai Mărgineanu.

Am pornit la drum dis de dimineață de la Biserica noastră și ne-am reîntors pentru Rugăciunea de mulțumire, în același loc, după aproape 16 ore de călătorie, drumeție, rugăciune și părtășie în Hristos.

Vizitele și popasurile făcute au fost tot atâtea prilejuri de rememorare a unei istorii zbuciumate a plaiurilor moldave, care nu a ocolit nici pe viețuitorii mănăstirilor, monahi și monahii. Am pășit cu sfială pe aleile tocite de timp și de pașii închinătorilor de la mănăstiri precum Agapia, Agapia Veche, Războieni sau Horaița), dar am avut prilejul să admirăm și mănăstiri de dată recentă, precum Sf. Teodora Pașcani, sau Bodești, adevărate colțuri de Rai, rod al jertfelniciei și râvnei viețuitorilor și purtătorilor de grijă ctitori și donatori.

M-am bucurat nespus să revăd la Mănăstirea Agapia pictura unică a lui Nicolae Grigorescu, să constat că în jurul acestui focar de spiritualitate ortodoxă s-a strând un număr mare de viețuitoare, plasând această mănăstire pe locul al doilea ca mărime după Văratec, într-o ierarhie raportată la întreg teritoriul țării noastre. Mi-au înseninat sufletul și splendidele aranjamente florale din curtea acestei mănăstiri., dar în mod cu totul deosebit m-a impresionat ospitalitatea și dragostea maicii starețe Olimpiada Chiriac, care cu o atitudine maternă, ne-a invitat la trapeza mănăstirii unde ne-a sevit cârte o plăcintă caldă, iar apoi ne-a înșoțit la Muzeul Vivant. Aici, prin graiul dulce și blând, plin de râvnă și dedicare al maicii Maria, ghid al acestui muzeu, am putut afla multe momente din istoria acelor locuri.

Drumeția făcută până la Agapia Veche, aflată la 1,6 km, participarea la Sfânta Liturghie și cuvântarea caldă și ospitalieră a Maicii egumene Fanuria Horățau au prelungit șederea, astfel încât am fost nevoiți să lăsăm Văratecul pentru altă dată rânduită de Dumnezeu.

Am ajuns apoi la mănăstirea Horaița, unde, prin purtarea de grijă a părintelui Stareț Vasile Rubin, ne-a așteptat o ciorbă bună, mănăstirească completată cu buca-

te care mai de care mai gustoase cu care ne-au „alintat” gospodinele grupului nostru. Biserica mănăstirii Horaița este una dintre puținele biserici în care amvonul se află deasupra catapetesmei, influență venită din Biserica ortodoxă rusă, sau sin cea ucraineană. Cei mai temerari membri ai grupului – de la Victor (4 ani) la doamne de 79 de ani, au pornit în cea de-a doua drumeție, pentru a ajunge la Schitul Horăicioara, în apropierea căruia se află Izvorul Tămăduirii, din apa căruia și-au aflat leac bolnavi de cataractă și astm bronșic, așa cum ne-a vorbit unul dintre călugării Horaiței. Apa tămăduitoare a ostoit temerariilor setea și arșița, prilejuind un binemeritat popas într-o natură încremenită parcă în timp.

După un scurt popas la Mănăstirea Sf. Arhanghel Mihail din Bodești am ajuns la Mănăstirea Războieni, ctitorie a Sf. Voievod Ștefan cel Mare, din anul 1496, o bijuterie arhitecturală în mijlocul unui parc cu arbori umbroși, printre frunzele cărora începeau deja să se zărească semnele înserării.

Ultimul obiectiv pe care am reușit să îl vizităm în cadrul acestui pelerinaj a fost, poate, pentru mulți dintre pelerini grupului, o surpriză și o încântare duhovnicească: Schitul Sf. Maria Magdalena de la Țibucani, situat undeva, la 30 de km de Târgu Neamț. Mănăstirea are o biserică veche, monument istoric și una de dată mai recentă, ambele fiind slujite de o obște de călugări care numără „mai puțin de 100 de călugări, mai exact 3”, așa cum ne-a spus cu amuzament nedisimulat, egumenul mănăstirii, Părintele Hrisostom Filipescu. Cu vorbă smerită și privire senină, el avea să ne pună trei gânduri la inimă, pe care le-am primit cu lacrimi în ochi, emoție, uimiți de încărcătura și actualitatea lor.

Cu voce smerită, părintele Hrisostom ne-a explicat cât de important este să fim recunoscători mai cu seamă pentru **cine** ai lângă tine și nu doar pentru **ceace ai** și ne-a rugat să prețuim clipele, căci ele nu se mai întorc... Putea fi oare un final mai frumos al pelerinajului, decât acesta rânduit de Dumnezeu ?

Am lăsat Văratecul și Miclăușeniul pentru pelerinajul viitor și, după rugăciunea de mulțumire pe care am făcut-o în biserica Toma Cozma, ne-am îndreptat fiecare către casele noastre, obosiți dar îmbogății în minte, în inimă și în suflet, meditativi, așteptând, poate, nerăbdători, să povestim și altora despre nestematele de credință cărora, cu pioșenie și speranță, în rugăciune, le-am trecut pragul, despre cuvintele de învățătură ale Părintelui Mărgineanu, despre cântece de vacanță și glasuri de copii, despre oamenii calzi cu care ne-am petrecut o zi din viața noastră, într-o comuniune dulce, cu mireasmă de regina nopții și formă de gladiole albe și despre cele trei gânduri de pus la inimă ale Părintelui Hrisostom Filipescu.

Magdalena Cămănanu

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888
Secretar redacție/PR: tel. 0741 706 602, redactor_sef@yahoo.com,
Vasilica Onofrei
Foto: Valentin Burlacu
Administratori site parohie/pagină facebook:
Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Program liturgic în această săptămână

◆ **Duminică, 2 septembrie 2018**

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ **Miercuri, 5 septembrie 2018,**

8:00 Acatistul Sf. Ap. Toma

◆ **Joi, 6 septembrie 2018,**

18:00 Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina

◆ **Vineri, 7 septembrie 2018**

18:00 Slujba Vecerniei

◆ **Sâmbătă, 8 septembrie 2018, Nașterea Maicii**

Domnului

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)

18:00 Slujba Vecerniei

*Adresăm pe această cale tradiționala urare
„La mulți ani !” tuturor enoriașelor, prietenelor și
închinătoarelor parohiei noastre care își serbează
ziua onomastică la Sântămăria Mică, sărbătoarea
Nașterii Maicii Domnului.*

Picătura de înțelepciune:

Cât cântărește o rugăciune ?

O femeie îmbrăcată sărăcăcios, cu o privire de om învins, a intrat într-o zi într-o băcănie.

S-a apropiat de stăpânul magazinului într-un mod foarte umil și l-a întrebat dacă nu ar putea să-i dea și ei pe datorie câteva alimente. I-a explicat cu glas ușor că soțul ei este foarte bolnav, că nu poate munci, și că au și șapte copii, care trebuie hrăniți.

Băcanul, a privit-o de sus și i-a cerut să părăsească imediat magazinul său. Având însă în gând nevoile familiei sale, femeia i-a mai spus:

Vă rog, domnule, o să vă aduc banii înapoi de îndată ce voi putea. Băcanul însă îi spuse că nu-i poate da pe datorie, pentru că nu are credit deschis la magazinul său.

Lângă teșgea se mai afla încă un client, care a auzit discuția dintre cei doi. Clientul făcu câțiva pași înainte și îi spuse băcanului că o să acopere el costurile pentru orice are această femeie nevoie pentru familia sa. Băcanul răspunse parcă în silă:

- Ai o listă cu cumpărăturile de care ai nevoie?

Femeia a răspuns:

- Da, domnule.

- Bine, spuse băcanul, atunci pune-o pe cântar și eu o să-ți dau marfă de aceeași greutate cu lista dumatile.

Femeia, ezitând o clipă, cu privirea în jos, băgă mâna în geantă și scoase o bucată de hârtie pe care scrisese ceva în grabă. Apoi puse cu grijă bilețelul pe cântar, cu privirea tot aplecată. Ochii băcanului și ai celui alt client priveau plini de uimire cum cântarul stătea înclinat în partea cu hârtia.

Băcanul, privind la cântar, s-a întors ușor către client și îi spuse mormăind: Nu-mi vine să cred! Clientul a zâmbit, iar băcanul a început să tot pună pe cântar alimente. Cântarul tot nu se echilibra, așa încât acesta tot pune pe el alimente, din ce în ce mai multe, până când pe cântar nu a mai încăput nimic. Băcanul ședea privind cu dezgust.

În fine, smulse bucată de hârtie de pe cântar, și o privi cu mare uimire. Nu era vorba de o listă de cumpărături, ci era o rugăciune, care suna așa:

“Iubite, Doamne, Tu imi cunoști nevoile, așa că eu le pun în mâinile Tale”. Băcanul îi dădu femeii alimentele și privea în continuare tăcut și înmărmurit. Femeia îi mulțumi și plecă din magazin.

Numai Dumnezeu știe ce greutate are o rugăciune.